

teikt teicu, teic, teic (tagadnes formas parasti nelieto), pag. teicu; trans.

1. Runāt, parasti īsi (kādu tekstu, vārdus), runājot paust (ko); [sacīt](#) (1).
Teikt (arī sacīt) labrītu (arī labdienu, labvakaru) — sveicinot teikt "labrīt!" ("labdien!", "labvakar!").

Teikt (arī sacīt) ardievas — atvadīties, sakot atvadu vārdus.

Teikt (arī sacīt) priekšā — teikt kādam tekstu, arī domu, faktu u. tml., kas tam jāpauž; ieteikt kādam, piemēram, ideju, darbību, rīcību.

Teikt (arī sacīt) paldies — pateikties.

// Runājot darīt zināmu (ko), informēt (par ko).

Teikt (arī sacīt) acīs — teikt atklāti.

// [Pavēlēt](#), [pamudināt](#); arī [pamācīt](#), [brīdināt](#).

// Būt kādos uzskatos, domās (par ko) un paust tās mutvārdos vai rakstveidā.

Teikt (arī sacīt) savu vārdu — paust savus uzskatus, domas.

// vajadzības izteiksmes formā: jāteic. Jāatzīst, arī jākonstatē.

// novec. Dēvēt, saukt, arī uzskatīt par ko.

// Paust (ko) ar savu izteiksmi (par acīm, skatienu).

// Būt tādām, no kā ir iespējams ko secināt, gūt kādu informāciju; arī runāt. (4).

2. Tēlot (ko) mākslas darbā, parasti daiļdarbā, paust (ko) rakstītā tekstā; [sacīt](#) (2).

3. Parasti savienojumā "neteikt nekā", "neteikt neko": nepārmest, neizteikt nosodījumu u. tml.; [sacīt](#) (3).

4. novec. [Slavēt](#); [cildināt](#).

EN to tell, to say

sacīt saku, saki, saka, pag. sacīju; trans.

1. Runāt, parasti īsi (kādu tekstu, vārdus), runājot paust (ko); [teikt](#) (1).
Sacīt (ari teikt) labrītu (arī labdien, labvakaru) — sveicinot sacīt "labrīt!" ("labdien!", "labvakar!").

Sacīt (arī teikt) ardievas — atvadīties, sakot atvadu vārdus.

Sacīt (arī teikt) priekšā — sacīt kādam tekstu, arī domu, laktu u. tml., kas tam jāpauž; ieteikt kādam, piemēram, ideju, darbību, rīcību.

Sacīt (arī teikt) paldies — pateikties.

// Runājot darīt zināmu (ko), informēt (par ko).

Sacīt (ari teikt) acīs — sacīt atklāti.

// [Pavēlēt](#), [pamudināt](#), arī [pamācīt](#), [brīdināt](#).

Nav divreiz jāsaka — saka, ja uzaicinājums, norādījums tiek nekavējoties izpildīts.

// Būt kādos uzskatos, domās (par ko) un paust tās mutvārdos vai rakstveidā.

Sacīt savu vārdu — paust savus uzskatus, domas.

// vajadzības izteiksmes formā: jāsaka. Jāatzīst, arī jākonstatē.

// novec. Dēvēt, saukt, arī uzskatīt par ko.

// Paust (ko), piemēram, ar savu rīcību, darbību.

// Paust (ko) ar savu izteiksmi (par acīm, skatienu).

// Būt tādām, no kā ir iespējams ko secināt, gūt kādu informāciju; arī [runāt](#) (4).

2. Tēlot (ko) mākslas darbā, parasti daiļdarbā, paust (ko) rakstītā tekstā; [teikt](#) (2).

3. Parasti savienojumā "nesacīt nekā, nesacīt neko": nepārmest, neizteikt nosodījumu u. tml.; [teikt](#) (3).

EN to say, to tell